इत्यूचिवानुपहिताभरणं क्षितीशं श्लाघ्यो भवान् सर्गः १६
स्वजनइत्यनुभाषितारम्। संयोजयां विधिवदा
स समेतबन्धुः कन्यामयेन कुमुदः कुलभूषणेन॥८६॥
तस्याः स्पृष्टे मनुजपतिना साहचर्य्याय हस्ते माङ्ग
ल्योर्णावलयिनि पुरःपावकस्योच्छिखस्य। दिव्य
स्तुर्य्यध्वनिरुदचरद्व्यश्नुवानो दिगन्तान् गन्धोदग्रं
तदनु ववृषुः पुष्पमाश्चर्य्यमेघाः॥८७॥

इतीति। इत्येवमूचिवानुक्तवान् कुमुदः कन्यारूपेण कुलस्य भूषणेन क्षितीशं विधिवत् संयोजयामास किं० कुं समेतबन्धुः मिलितबान्धवः किं क्षिं उपहितमर्पितमाभरणं यस्मै तं पु० कि० क्षिं भवान् स्वजनः संबन्धी श्लाघ्यः प्रशस्य इत्यनुभाषितारं वक्तारं॥ ८६॥ तस्या इति। मनुजानां पत्या कुशेन उच्छिखस्य ऊर्ध्वज्वालस्य पावकस्याग्नेः पुरोऽग्रे साहचर्य्याय सहधर्म्मादिकरणाय तस्याः कुमुदत्याहस्ते स्पृष्टे सति दिव्यो दिवि भवस्तूर्य्याणां वादित्राणां ध्वनिः शब्दो दिशामन्तान् व्यश्नुवानो व्याप्नुवन् सन्नुदचरदुत्पन्नस्तदनु तदनन्तरं आश्चर्य्यभूता मेघा गन्धेनोदग्रमुत्कटं पुष्पं जातावेकवचनं ववृषुः किं० हं माङ्गल्या मङ्गले साधुर्या ऊर्णा तया बलयिनि कटकवति॥ ८७॥